

er en lettere Afgang til Spiritus ikke blot i Byerne, men paa Landet, derom kan man vel blive enig. Det forekommer mig ogsaa, at der er en Lustning henimod at gjøre Noget i den Retning. De moraliske Midler ere jo fortræffelige, og der er vist Ingen, der ønsker, at de ikke skulle bruges til det Yderste, og Enhver vilde vist være glad, hvis de kunde slaa igjennem og gjøre det Hele. Da imidlertid Verden er saa usfuldkommen, som den er, tror jeg, at vi hverken kunne undvære Lov eller Politi paa dette Omraade. Gode Politivedtægter ville være en Støtte for dem, der skulle overholde Vedtægterne, og man maa derfor ønske dem saa gode som muligt. En Lovordning vil jo ogsaa have en vis Betydning, og kan man gjennem en Lov som denne, som jeg forøvrigt ønsker noget ændret, end ikke opbygge noget Stort, kan man maasse dog derigjennem faae noget Bedre for Fremtiden end det, man i sin Tid fik ved Loven af 1857. De fleste ville vel erkjende, at de Bestemmelser, man da fik sat ind, ikke vare heldige, og at man hellere maatte have taget Regjeringsudkastet uforandret end Loven med de Ændringer, der i Folkethinget bleve indsatte ved en Afstemning, hvor Flertallet forøvrigt ikke var videre stort.

Formanden (Krabbé): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, der har havt Ordet to Gange, begjærer det paany. Hvis der ikke gjøres Indsigelse derimod, skal jeg anse Samtykket for meddelt. (Ophold.) Det ærede Medlem har Ordet.

Berg: Det er, siger man stadig, Hensigten med denne Lov at indskrænke Brændevinsdrikingen, men man kan ikke vise mig en Løddel af Loven, som bestemt gaar i den Retning. (Stemmer: Anden.) Ja, men Anden i Loven har været saa uheldig ikke at faae Udtryk i en eneste Sætning, og jeg tror dog, at Anden og Bogstav skulle staa i en vis Forbindelse med hinanden i et Lovforslag. Den gode Hensigt, der har været over Vandene, er den hele Anden, der har været tilstede. Jeg taler om Lovforslaget, som det lyder, og sig mig da, det beider jeg om, en eneste Sætning deri, hvorved Brændevinsdrikingen kan indskrænkes! Overfor denne Kjendsgjerning paaviser jeg det, at den bestaaende Lovgivning, baade Næringslovgivningen og Politilovgivningen, vilde kunne udvædes paa en væsentlig anden Maade end hidtil, og dette turde være sagt til Vidnesbyrd om, at det turde fortjene at overveies, at gjøre dette i Stedet for at gribe til det, som Lovforslaget med sin Ordlyd gaar ud paa. Lovforslaget — jeg gjentager det — gaar ud paa at overlade en Række indtægtsbringende Bestillinger i Kommunalbestyrelsernes Flertals Haand for dem, de kunne lide; thi det er selvsølgelig, at de, de ikke kunne lide af de Grunde, de finde forsparlige,

faae ikke disse Embeder eller Bestillinger i Kjøbstæderne, og de, de kunne lide, faae dem, derom ere vi jo alle enige. (Modsigelse.) So, fortrinsvis; thi det var en daarlig Kommunalbestyrelse, der ikke gjorde det. Det er en Selvsølg, at saaledes maa de handle, og naar der tales om Hæderlighed eller Ikke-Hæderlighed, maa det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev) indrømme mig, at der under de nuværende Forhold gives mange Mennesker, som ere saa bonerte, at de, naar en ellers hæderlig Mand, som man ikke kan sige Noget paa, har havt den Ret paa sig at være i en eller anden Valgbevælgelse, det være af den ene eller den anden Art, mod visse ledende Mænd i en Kommune, ofte betragte det under de nuværende Forhold som en Ret paa hans Hæderlighed. — Dette er min Mening, uden at jeg skal modsig, at de jo kunne have Ret til at gjøre det, da Loven tillader det; han vil blive den, der ikke kan lides, og som udskydes, medens Andre, der maasse yde langt mindre Borgen for et mere ædrueligt Liv paa Værtshusene, faae Bestillinger. Jeg tror, at der er noget Andet, Regjeringen kunde gjøre istedetfor at fremme den Slags Lovforslag, f. Ex., hvis den ærede Regjering gjennem Justitsministeren vilde forhindre, at den halve Del af Kjøbenhavn var offentlig Beværtningshuse af tvivlsom Slags den halve Nat igjennem. Jeg har ofte set fremsat i Pressen, at fra Besterbro til Frederiksberg har man hele Veien saadanne tvivlsomme Beværtninger og Forlystelsessteder, hvor ikke blot Lyender, men ogsaa den anden Side af Samsundet synes at boltre sig ganske godt, og det turde maasse være ligesaa frugtbart for det nøgterne Liv at stride ind der som at vedtage saadanne Lovforslag. Jeg vil sige til det samme høitærede Medlem af Regjeringen, at hvis han gjennem sit Forslag til en Byggelov vilde f. Ex. flikke menneskelige Væsen, som opholde sig i Bygningerne, menneskelige Boliger, vilde det ogsaa være gavnligt. Jeg tænker herved paa Lyendeklassen, som man, efter hvad der siges, ofte kaster hen i Kroge, som ellers Ingen vilde tage som Ophold for menneskelige Væsen. Hvis man vilde gjøre Noget i den Henseende, tror jeg, at det vilde være langt nyttigere for Samsundet, end hvis Kommunalbestyrelsen træder frem og siger: Dril din Snaps og spis din Mad paa det og det Sted. Jeg vil sige ikke til den høitærede Indenrigsminister, men til Regjeringen i det Hele, at kunde den ved det gode Exempel og det fortrinlige Forhold, den staa i til hele Befolkningen, og den Sigheidsands, der reises gjennem Samsundet, bewirke, at vi kom noget bort fra Udskillelsen i Klasser, baade i det almindelige daglige Liv og paa anden Maade, vilde det være af langt større Betydning end en Lovstump af den Bestaffenhed, som man her søger fremmet. Naar man taler om, at der er langt flere Begjæverer